

[Th. Mikkelsen.]

at tilvejebringe det fornødne kobber, dels omsmeltnng og uds mugling af skillemønterne, hvilket medførte en mangel på skillemønt, der var pinlig for befolkningen og til stor gene for de handlende. Lignende forhold gjorde sig gældende i 1940—41, da forsyningen af metal til landet blev knappere og bronzemønterne forsvandt.

Det er derfor sikkert rigtigt med det foreliggende lovforslag at gøre skillemønternes metalværdi mindre, så man kan være nogenlunde sikker på, at skillemønterne ikke omsmeltes ved stigende metalpriser eller ved større markedsefterspørgsel på metal og derpå følgende mindre råstoffildelinger. Som det fremgår af den højtærede finansministers fremsættelsestale, mener den højtærede minister også, at indkøbet af møntmetal bestående af kobber og zink ville medføre en betydelig valutaudgift, og også af denne grund finder den højtærede minister det nødvendigt at anvende mindre kostbart metal til udmøntning. Det er naturligvis prisværdigt også ad denne vej at forbedre valutabalancen. Der cirkulerer jo blandt befolkningen mønter af bronze, aluminium og zink. Nogle af mønterne er slidte og hæs lige, og en mere ensartet præget møntsort må derfor hilses velkommen, særlig da den tekniske udvikling har givet mulighed for prægning af smukke jernmønter, som man har dem i Sverige og Norge.

Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister besvare følgende spørgsmål: Vil indførelsen af halvfabrikata medføre en begrænsning af arbejdsstyrken på Den kgl. Mønt? Er dette tilfældet, må det stærkt beklages. Og hvad forstår den højtærede minister ved halvfabrikata? Vil det sige, at man vil indføre udstansede mønter og så blot præge dem her i landet? En sådan fremgangsmåde vil socialdemokratiet finde utilfredsstillende. De inddragne metalmonter metalværdi må vel også udgøre et betydeligt beløb, der eventuelt kunne udligne besparelsen ved indførelse af sådanne halvfabrikata.

Med disse bemærkninger skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling. Dog ønsker vi gerne en kort udvalgsbehandling.

Holmberg: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det foreliggende lovforslag om indenlandsk skillemønt. Det er forskellige hensyn, der gør sig gældende, når det nu foreslås, at 1-, 2- og 5-ører skal fremstilles af jern. Samfundets forsyning med skillemønt er nødvendig, men en fare er der for,

at disse penge forsvinder, når det faktisk kan betale sig at omsmelte mønter, der er fremstillet af de metaller, der nu bruges hertil. Uvæsentligt er det heller ikke, at der kan spares ret store beløb i valutaudgift, hvis mønterne fremstilles herhjemme. Lovforslaget er affødt af de særlige forhold, vi lever under. Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget i det høje ting.

Poul Møller: På mit partis vegne kan også jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg finder, at lovforslagets fremsættelse er vel motiveret i den højtærede finansministers fremsættelsestale, og mener, at man absolut må se på dette problem og løse det. Det er en anomali, en meningsløshed, at der kan tjenes penge ved simpelthen at gemme skillemønterne og omsmelte dem og bruge metallerne. Jeg forstår også, at det, at der fortsat cirkulerer 25-ører af forskellige typer, kan virke forvirrende. Der gør naturligvis det samme metalproblem sig gældende som vedrørende lovforslagets hovedafsnit, men jeg kan ikke tilbageholde en vis beklagelse af, at man er gået bort fra at fremstille mønter med huller i. Vore blinde medborgere har meget vanskeligt ved at skelne mellem mønterne, efter at vi har forladt systemet med 10- og 25-ører med hul i. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om man ikke endnu en gang kunne overveje, om det er rigtigt at gå til den reform, nationalbanken efter sigende har bebudet, nemlig at vi skal have 5- og 10-kronesedler af, såvidt jeg ved, nøjagtig samme størrelse, hvilket gør det endnu vanskeligere for de mennesker, jeg lige har omtalt, at finde ud af, hvad det er for penge, de giver ud, og gør det lettere for folk at bedrage vore blinde medborgere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

A. C. Normann: Også jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, selvom det sker med et lille hjertesuk over den helt bogstavelige devaluering af 1-ører, 2-ører og 5-ører, som her finder sted. Jeg tror ikke, man kan se helt bort fra den psykologiske betydning af, at også vore skillemønter har en vis værdi, og jeg for min part ville i og for sig foretrække, at man gik over til mindre mønter, men bevarede de metaller, man hidtil har anvendt. Jeg skal ikke komme dybere ind på denne tankegang, fordi jeg forudser, at foranstaltningen ville medføre, at man måtte overveje ændringer i størrelsen også